

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de SRL „Ceres Prim” prin intermediul avocatului Cocoș Mariana.

în cadrul cererii de chemare în judecată depusă de către SRL „Ceres Prim”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ceres Prim” împotriva SA „FEE Nord” și SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, cu privire la anularea procesului-verbal de recalcul nr.875 din 29.12.2025 și înlăturarea efectelor juridice ale acestuia, și încasarea cheltuielilor de judecată, prin care cererea privind asigurarea acțiunii a fost respinsă,

împotriva încheierii Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 24.04.2026,

Dosarul nr. 2rc-37/2026
PIGD nr. 2-26029270-03-2rc-26052026

Prima instanță: Judecătoria Edineț (sediul Central) (judecător Alexandru Toma)

10 iulie 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de SRL „Ceres Prim” prin intermediul avocatului Cocoș Mariana

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Președinte,*
Alina Țihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

A constatat următoarele:

La data de 10 martie 2026, SRL „Ceres Prim” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Cocoș Mariana, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „FEE Nord” și SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, cu privire la anularea procesului-verbal de recalcul nr.875 din 29.12.2025 și înlăturarea efectelor juridice ale acestuia, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Reclamantul a solicitat anularea procesului-verbal de recalcul nr.875 din 29.12.2025 întocmit de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, ca fiind întocmit cu încălcarea procedurii legale și fără fundament tehnic, și probatoriu suficient; obligarea SA „FEE Nord” de a exclude din evidența contabilă și din factura emisă reclamantului poziția de „recalcul”, ca efect juridic direct și accesoriu al anulării procesului-verbal de recalcul nr. 875 din 29.12.2025, fără pretenții patrimoniale autonome; și încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată suportate de reclamant în legătură cu litigiul în cauză.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, în scopul asigurării acţiunii, reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor asiguratorii și anume: interzicerea deconectării energiei electrice; calculării penalităților; și interzicerea transmiterii spre executare a sumei litigioase, până la soluționarea definitivă a cauzei, menționând că, dispozițiile legale prevăzute la art. art. 174-178 Cod de procedură civilă, justifică pe deplin aplicarea măsurilor asigurătorii solicitate de reclamant.

În motivarea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, s-a invocat în fapt că din ansamblul circumstanțelor expuse în cererea de chemare în judecată, rezultă cu claritate că actele întocmite de pârâți și măsurile dispuse în baza acestora sunt profunde viciate atât sub aspect procedural, cât și sub aspect tehnic și probatoriu.

Pârâții au admis încălcări grave la efectuarea controlului, au operat constatări esențiale în lipsa reprezentantului consumatorului, au ignorat rezultatul verificării metrologice care confirmă că mijlocul de măsurare este defect și respins, au aplicat un calcul arbitrar neverificabil, bazat pe ipoteze neprobate, și au menținut în mod formal un recalcul excesiv, fără a răspunde efectiv obiecțiilor formulate de reclamant. Contradicțiile din propriile lor explicații, lipsa probelor tehnice complete și imposibilitatea verificării integrității datelor electronice utilizate la recalcul demonstrează că procesul-verbal de recalcul nr. 875 din 29.12.2025 nu se poate bucura de prezumția de legalitate și veridicitate.

Susține că în realitate, reclamantului i-a fost imputată o obligație exorbitantă în baza unui act întocmit cu încălcarea procedurii și lipsit de suport probatoriu suficient, ceea ce face ca menținerea acestuia și a efectelor sale să fie nelegală, neîntemeiată și inadmisibilă într-un stat de drept.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 24.04.2026, cererea de asigurare a acțiunii înaintată de SRL „Ceres Prim”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ceres Prim” împotriva SA ”FEE Nord” și SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, cu privire la anularea procesului-verbal de recalcul nr.875 din 29.12.2025 și înlăturarea efectelor juridice ale acestuia, și încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă.

Solicitarea recurentului:

La data de 11.05.2026, SRL „Ceres Prim” prin intermediul avocatului Cocoș Mariana a depus cerere de recurs cu privire la casarea încheierii Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 24.04.2026, solicitând casarea acesteia și emiterea unei decizii prin care cererea de asigurare a acțiunii înaintată de SRL „Ceres Prim”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ceres Prim” împotriva SA ”FEE Nord” și SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”,

cu privire la anularea procesului-verbal de recalcul nr.875 din 29.12.2025 și înlăturarea efectelor juridice ale acestuia, și încasarea cheltuielilor de judecată să fie admisă.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

După cum a fost indicat mai sus, SRL „Ceres Prim" prin intermediul avocatului Cocoș Mariana a contestat încheierea primei instanțe din 24.04.2026, depunând recursul la 11.05.2026, astfel Colegiul atestă și constată că recursul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege or, recurentul a recepționat încheierea contestată la data de 29.04.2026 (f.d. 55), potrivit extrasului Web din poșta electronică (f.d. 56).

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul a susținut că încheierea contestată este nelegală și neîntemeiată, întrucât instanța de fond a aplicat în mod eronat dispozițiile legale referitoare la asigurarea acțiunii și nu a apreciat în mod corespunzător existența unor riscuri actuale, concrete și în continuă agravare, generate de lipsa unor măsuri provizorii pe durata examinării cauzei.

În acest sens, recurentul invocă faptul că dispozițiile art. 174–178 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova permit aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii atunci când neaplicarea acestora ar putea face imposibilă sau dificilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile, inclusiv prin interzicerea unor acte ce urmează a fi întreprinse de către pârât sau de către alte persoane.

Recurentul subliniază că prin cererea de asigurare a acțiunii nu a urmărit soluționarea anticipată a litigiului și nici pronunțarea asupra legalității Procesului-verbal nr. 875, aspecte care urmează a fi examinate exclusiv în cadrul judecării fondului cauzei.

Demersul formulat de recurent a avut un scop exclusiv preventiv și conservator, fiind solicitată aplicarea unor măsuri temporare menite să păstreze situația existentă până la soluționarea definitivă a litigiului, și anume:

- interzicerea deconectării sau limitării furnizării energiei electrice;
- interzicerea calculării și perceperii penalităților aferente sumei contestate;
- interzicerea transmiterii sumei litigioase spre executare, colectare sau urmărire;
- menținerea furnizării energiei electrice pe perioada examinării cauzei.

Recurentul susține că aceste măsuri nu reprezintă o soluționare anticipată a fondului cauzei și nu afectează competența instanței de a aprecia ulterior legalitatea Procesului-verbal nr. 875, ci urmăresc exclusiv prevenirea producerii unor consecințe ireversibile sau disproporționate până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

Or, interzicerea temporară a deconectării, a aplicării penalităților sau a transmiterii spre executare a unei sume contestate nu echivalează cu anularea actului contestat și nici cu lipsirea pârâtului de eventualele drepturi recunoscute prin hotărârea finală, ci reprezintă o măsură de protecție procesuală destinată menținerii echilibrului dintre interesele părților pe durata procesului.

Recurentul apreciază că instanța de fond a concluzionat în mod eronat asupra lipsei justificării măsurilor solicitate, ignorând situația de fapt existentă și riscurile reale la care acesta este expus în lipsa unei protecții provizorii.

Astfel, potrivit facturii ED 2053 din februarie 2026, pentru perioada precedentă este indicată o datorie în cuantum de 860 408,06 lei, suma totală spre achitare constituind 1 327 032,82 lei, fiind calculată inclusiv o penalitate în cuantum de 1 873,98 lei. Totodată, factura conține avertizarea expresă potrivit căreia, în cazul neachitării în termen a sumelor indicate, furnizorul este în drept să procedeze la deconectarea instalațiilor electrice.

Ulterior, factura ED 2053 din aprilie 2026 menține existența unei datorii pentru perioada precedentă în cuantum de 862.282,04 lei, suma totală spre achitare fiind indicată în mărime de 1 275 972,71 lei, iar penalitatea calculată constituind 12 282,32 lei. Și această factură conține același avertisment privind posibilitatea deconectării instalațiilor electrice în cazul neachitării.

Recurentul susține că aceste înscrisuri confirmă caracterul actual și concret al riscului invocat, demonstrând că acesta nu este unul ipotetic, ci reprezintă o consecință reală și iminentă care se poate produce pe durata examinării cauzei, cu agravarea continuă a situației juridice și financiare a recurentului.

În acest context, recurentul invocă faptul că litigiul se circumscrie domeniului furnizării energiei electrice, raporturile dintre părți fiind guvernate de Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 169 din 31.05.2019. Având în vedere specificul acestui domeniu, aplicarea unor măsuri provizorii apare ca fiind justificată și proporțională, întrucât acestea nu acordă recurentului un avantaj nejustificat, ci urmăresc exclusiv prevenirea producerii unor consecințe excesive până la soluționarea definitivă a litigiului.

Recurentul menționează că nu contestă consumul curent real și necontestat al energiei electrice și nu urmărește eschivarea de la executarea obligațiilor contractuale curente. Obiectul contestației îl constituie exclusiv suma litigioasă rezultată din recalculul pretins nelegal efectuat de furnizor.

Prin urmare, măsurile solicitate sunt limitate în timp, proporționale cu scopul urmărit și strict raportate la obiectul litigiului. Acestea nu prejudecă fondul cauzei și nu influențează soluția finală ce urmează a fi pronunțată, ci asigură doar posibilitatea executării efective a unei eventuale hotărâri favorabile recurentului și prevenirea producerii unui prejudiciu dificil sau imposibil de reparat ulterior.

Aprecierea instanței de recurs:

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 427 lit. „a” CPC al RM instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 174 CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

S-a constatat că, la data de 10 martie 2026, SRL „Ceres Prim” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Cocoș Mariana, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „FEE Nord” și SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, cu privire la anularea procesului-verbal de recalcul nr.875 din 29.12.2025 și înlăturarea efectelor juridice ale acestuia, și încasarea cheltuielilor de judecată, solicitând anularea procesului-verbal de recalcul nr.875 din 29.12.2025 întocmit de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, ca fiind întocmit cu încălcarea procedurii legale și fără fundament tehnic, și probatoriu suficient; obligarea SA „FEE Nord” de a

exclude din evidența contabilă și din factura emisă reclamantului poziția de „recalcul”, ca efect juridic direct și accesoriu al anulării procesului-verbal de recalcul nr. 875 din 29.12.2025, fără pretenții patrimoniale autonome; și încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată suportate de reclamant în legătură cu litigiul în cauză.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, în scopul asigurării acţiunii, reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor asiguratorii și anume: interzicerea deconectării energiei electrice; calculării penalităților; și interzicerea transmiterii spre executare a sumei litigioase, până la soluționarea definitivă a cauzei, menționând că, dispozițiile legale prevăzute la art. art. 174-178 Cod de procedură civilă, justifică pe deplin aplicarea măsurilor asigurătorii solicitate de reclamant.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 24.04.2026, cererea de asigurare a acțiunii înaintată de SRL „Ceres Prim”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ceres Prim” împotriva SA ”FEE Nord” și SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, cu privire la anularea procesului-verbal de recalcul nr.875 din 29.12.2025 și înlăturarea efectelor juridice ale acestuia, și încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă.

La data de 11.05.2026, SRL „Ceres Prim” prin intermediul avocatului Cocoș Mariana a depus cerere de recurs cu privire la casarea încheierii Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 24.04.2026, solicitând casarea acesteia și emiterea unei decizii prin care cererea de asigurare a acțiunii înaintată de SRL „Ceres Prim”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ceres Prim” împotriva SA ”FEE Nord” și SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, cu privire la anularea procesului-verbal de recalcul nr.875 din 29.12.2025 și înlăturarea efectelor juridice ale acestuia, și încasarea cheltuielilor de judecată să fie admisă.

Art. 175 alin. 1 lit. b) CPC al RM prevede că, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte.

Conform art. 177 alin. (1) CPC, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Potrivit alin. (2) şi (3) al aceluiași articol, cererea de asigurare a acțiunii se soluționează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înștiințarea pârâtului şi a celorlalți participanți la proces. Dacă cererea de asigurare a acțiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluționează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înștiințarea pârâtului şi a celorlalți participanți la proces. Judecătorul pronunță o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii.

La caz, Colegiul Civil reține că, prima instanță corect a apreciat și a constatat circumstanțele cauzei şi a respins cererea privind asigurarea acțiunii.

În sensul normelor enunțate, judecătorul urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, ce pot asigura executarea reală și corespunzătoare a hotărârii judecătorești.

Examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

De altfel, Colegiul Civil reține că obiect al acțiunii îl reprezintă anularea procesului-verbal de recalcul nr.875 din 29.12.2025 întocmit de SA ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord”; obligarea SA „FEE Nord” de a exclude din evidența contabilă și din factura emisă reclamantului poziția de ”recalcul”, ca efect juridic direct și accesoriu al anulării procesului-verbal de recalcul

nr. 875 din 29.12.2025, fără pretenții patrimoniale autonome; și încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată suportate de reclamant în legătură cu litigiul în cauză.

Astfel, argumentele recurentului privind caracterul pretins provizoriu și conservator al măsurilor solicitate nu pot fi reținute, deoarece, prin natura și efectele lor juridice, acestea depășesc scopul instituției asigurării acțiunii și se interferează direct cu obiectul examinării fondului cauzei.

Or, prin acțiunea înaintată, reclamantul urmărește anularea procesului-verbal de recalcul nr. 875 din 29.12.2025 întocmit de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord", precum și înlăturarea consecințelor juridice ce decurg din acesta, inclusiv excluderea poziției „recalcul" din evidența contabilă și din factura emisă. Prin urmare, legalitatea recalculului efectuat, existența obligației de plată aferente și consecințele juridice ale actului contestat constituie însăși esența raportului litigios supus examinării instanței.

În aceste condiții, solicitarea de interzicere a calculării și perceperii penalităților aferente sumei litigioase, precum și interdicția transmiterii acestei sume spre executare sau recuperare, nu reprezintă doar o conservare a situației existente, ci presupune limitarea efectelor juridice ale actului contestat și lipsirea temporară a pârâților de posibilitatea exercitării drepturilor care decurg din acesta. Astfel, instanța ar fi chemată să aprecieze, chiar și cu titlu provizoriu, asupra caracterului justificat sau nejustificat al sumei calculate, aspect ce ține exclusiv de examinarea fondului cauzei.

Colegiul reține că instituția asigurării acțiunii are caracter excepțional și poate fi aplicată numai în măsura în care partea solicitantă demonstrează existența unor împrejurări concrete și obiective din care să rezulte că neaplicarea măsurilor solicitate ar face imposibilă sau ar îngreuna în mod real executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile. Simpla invocare a posibilității producerii unor consecințe nefavorabile ori existența unui litigiu pendinte nu constituie, prin ele însele, temei suficient pentru admiterea cererii de asigurare.

Instituția asigurării acțiunii nu poate fi utilizată ca un mijloc prin care una dintre părți să obțină, înainte de examinarea cauzei în fond, protecția juridică specifică unei eventuale hotărâri favorabile. Măsurile de asigurare trebuie să păstreze un echilibru între interesele procesuale ale părților și să prevină imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri, fără a afecta însăși substanța raportului juridic litigios.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit legii, pentru a se dispune măsura asigurării acțiunii, trebuie îndeplinite două condiții esențiale: există un drept cert al reclamantului și un risc real și iminent de prejudiciu. În situația de față, reclamantul nu a dovedit existența unui drept cert sau a unui risc imediat care să justifice o astfel de măsură.

Înscrisurile invocate de recurent, inclusiv facturile emise și avertizările privind eventualele măsuri contractuale ce ar putea fi întreprinse în cazul neachitării obligațiilor de plată, nu demonstrează, prin ele însele, caracterul inevitabil și iminent al producerii unui prejudiciu ireparabil și nici faptul că executarea unei eventuale hotărâri favorabile ar deveni imposibilă.

Aceste împrejurări exprimă consecințele juridice obișnuite ale raportului contractual existent între părți și nu justifică instituirea măsurilor excepționale de asigurare a acțiunii.

Raportat la caz, Colegiul atestă că recurentul nu a demonstrat că, în lipsa măsurilor solicitate, executarea unei eventuale hotărâri favorabile ar deveni imposibilă sau excesiv de dificilă. Eventualele consecințe patrimoniale generate de achitarea unei sume contestate sau de calcularea

unor penalități pot constitui obiect al reparării sau regularizării ulterioare, în funcție de soluția pronunțată pe fond, însă nu justifică, prin ele însele, instituirea unor măsuri care ar paraliza temporar exercitarea drepturilor pretinse de pârâți.

Totodată, în ceea ce privește solicitarea privind interzicerea deconectării energiei electrice, Colegiul reține că această măsură nu poate fi apreciată în mod izolat de raportul juridic existent între părți și de obligațiile contractuale asumate. Admiterea unei asemenea măsuri ar presupune, în esență, recunoașterea temporară a dreptului reclamantului de a beneficia de furnizarea energiei electrice în pofida existenței unei sume pretinse de furnizor ca fiind datorată, ceea ce implică o apreciere anticipată asupra raportului juridic material dedus judecății.

Mai mult, simpla existență a unui litigiu cu privire la legalitatea recalculului nu conduce automat la concluzia existenței unui pericol iminent care ar impune suspendarea efectelor acestuia. Recurentul urma să demonstreze existența unor circumstanțe concrete care să indice că lipsa măsurilor solicitate ar face imposibilă restabilirea situației anterioare în cazul admiterii acțiunii, însă asemenea circumstanțe nu au fost probate.

Deși recurentul susține că măsurile solicitate au exclusiv caracter conservator, Colegiul observă că admiterea acestora ar suspenda, în fapt, principalele efecte juridice produse de procesul-verbal contestat și ar modifica situația juridică existentă până la soluționarea litigiului. O asemenea intervenție ar depăși limitele procedurii de asigurare a acțiunii și ar anticipa, cel puțin parțial, efectele unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii.

În consecință, criticile recurentului privind caracterul provizoriu al măsurilor solicitate sunt neîntemeiate, întrucât acestea nu urmăresc doar prevenirea unui prejudiciu eventual, ci au ca efect suspendarea consecințelor juridice ale unui raport material litigios, ceea ce depășește limitele admisibile ale asigurării acțiunii.

În circumstanțele date, Colegiul Civil şi de contencios administrativ consideră că totalitatea circumstanțelor relatate mai sus în ansamblul lor, aprecierea juridică corectă a materialelor cauzei, a probelor administrate, a înscrierilor anexate și raportate la exigențele legislației în vigoare, determină incontestabil legalitatea şi temeinicia încheierii contestate și prin urmare se infirmă necesară respingerea recursului declarat de SRL „Ceres Prim” prin intermediul avocatului Cocoș Mariana fiind neîntemeiat şi a menține încheierea judecătoriei Edineț (sediul Central) din 24.04.2026 fără modificări.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

Decide:

Recursul declarat de SRL „Ceres Prim” prin intermediul avocatului Cocoș Mariana se respinge.

Încheierea Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 24.04.2026, în cadrul cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Ceres Prim” împotriva SA „FEE Nord” și SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, cu privire la anularea procesului-verbal de recalcul nr.875 din 29.12.2025 și înlăturarea efectelor juridice ale acestuia, și încasarea cheltuielilor de judecată se menține.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
Judecător Stanislav Grosu

Judecătorii: Alina Țihonschi Mariana Sajin